

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Tertivs, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Qvadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 15. A Guterrio pudefieri peccatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](#)

38 Cap. IV. M. Guterry exemplo animā contra peccatū defendendam.

sed affectu, & cura singularis prouidentia. Ita è filio Dei fit filius diaboli, quia expulsa gratia & charitate, peccatum, tamquam quamdam vitam & formam à diabolo trahit, per quam illi fit similis: immo per peccatum ipse diabolus incipit (loco S. Spiritus)

¶ Ioan. 3 enim, qui facit peccatum, ex diabolo est. hoc est, filius diaboli, quia in hoc manifesti sunt filii Dei, & filii Diaboli. Quia de causa ait Seruator. *Vos ex patre diabolo estis.* Quis prudens hanc filiationem non detestaretur?

Ioan. 8 3. Hinc per peccatum homo priuatur jure cælestis hæreditatis, & omnium bonorum, quæ Sancti sunt in cælo possessuri. Quia, soluta adoptione, & perdita filij dignitate, perditur jus hæreditatis, & ex hærede Dei, fit hæres diaboli &

Rom. 8 4. omnium, quæ suprà recensuimus, malorum inferni. *Si enim filij, & heredes;* quod in utramque partem valet, Dei scilicet & Spiritus maligni. 4. Itaque non tantum perditur jus ad cælum, per peccatum, sed etiam fit peccator æternæ damnationis rens, quia

Rom. 6 5. *stipendum peccati mors,* non tantum naturalis, nec tantum spiritualis, qua gratia extinguitur, sed etiam æterna illa vitæ æternæ opposita quam peccatum per se meretur. 5. Hinc quid mirum si etiam mereatur perdere peculiarem illam protectionem diuinam, qua solet Deus filios & amicos suos tueri, contra insidias & tentationes mali tentatoris, varijsque gratiæ auxilijs præuenire? Dignus est enim peccator, qui diuinos instinctus repellit, ut à Deo deseratur, & tamquam mancipium diabolo relinquatur. Hinc in uno peccato non silitur, de peccato in peccatum itur. Quis non horreat horum effectuum cauissam? 6. Neque illud est contemendum, quod peccatum hominem priuet omnibus meritis, ac bonis operibus, quantumvis sint multa & magna; immo si unus collegisset solus tot merita, quot omnes Sancti simul, tamen vel unico peccato mortali, omnia illa euerteret, & inefficacia inutiliaque redderet, & quasi mortua. *Si auerteret se iustus à iustitia sua, & fecerit iniuriam, omnes iustitiae eius, quas fecerat, non recordabuntur.*

Ezech. 18.

XV.
**A GUTTERIO
PYDEFIERI
PECCATORIS.**

Tot dona & gratias quia amittit, & tot damna incurrit peccatum, mirum est, ullum mortalem esse tam vacordem ut peccet. *Gutterius, putauit rationi esse aduersum, si heri sui castri traduceret,*

traderet, & ita omnes fideles milites sentiunt: & nos non apprehendimus esse contra rationem, si animam nostram Deo ablatam, diabolo tradamus? Guterius Didaco homagium praestitit: præstimus & nos Deo, in baptismo, & poenitentia. Ea condicione castrum Guterio commisit, ut eam seruaret? quot leges tulit Deus, vt nos animam nostram seruaremus? Stipendio Guterius fuit Didaco obligatus? quot nos Creatori nostro beneficijs obligati sumus? Numquam Didacus pro Guterio mortuus est, numquam pro eo crucifixus, aut flagellatus; at Christus hæc omnia sustinuit pro peccatore. Timuit Guterius Didacum, vel unum acerbius verbum prolaturum: & non timet peccator Deum dicendum: *Ite maledicti in ignem aeternum?* Noluit Guterius Dida ci amicitiam, fauorem, & gratiam amittere: & peccator Numinis amicitiam non veretur profigare? nec curat charitatis, justitiae, adoptionis diuinæ, ipsius S. Spiritus, hereditatis cœlestis, protectionis peculiaris, omnium meritorum iacturam? Nec exilium, nec mortem Guterius à Didaco inferendam metuebat. Peccator à Deo mortem aeternam certissimè decernendam debet metuere, & non abstinet à peccatis! ô quām cæci sumus! ô quām insani, qui hominem plus timemus, quām Deum; plus amamus, plusque illius, quām huius gratia facimus! An non meritò à Deo viciissim contemnendi & damnandi? Igitur resipiscamus, & ad Deum revertamur: dicamus ad tentantem: *Ecce Dominus meus, omnibus mihi traditis ignorat, quid habeat in domo sua; nec quidquam est, quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, prater te, quia uxori eius ei: quo modo ergo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum?* Gen. 39. 2.

